

DOROTA OSIŃSKA, Biec w nadzieję

Nad życie życia stan ten chwałę
Gdy czuję w sobie siłę ducha
Co mnie obmywa niczym fale
Szumem mądrości której słucham

I w smutku szarych rozczarowań
Z miną poniekąd minorową
Mogę zaczynać wciąż od nowa
na szczęście nigdy nie na nowo

Bo żaden czas stracony nie jest
Bo każda chwila drogę wskaże
Po której można biec w nadzieję
Po barwy niepoblakłych marzeń

Mnie chodzi o to by zwyciężać
Z losem co zbroi nam nie odda
Lecz o to co pod rdzą oręża
Do chwil ostatnich się nie poddać

Nad życie życia stan ten chwałę
Gdy mi rozświetla ciemność ścieżek
To moje wciąż uparte dalej
W które jak dziecko jeszcze wierzę